

[P. N. Petersen (Røjle).]

Ende. Jeg anbefaler derfor Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Ministeren for offentlige Arbejder (Elgaard): Jeg vil gerne takke samtlige ærede Ordførere for Tilslutningen til Lovforslaget. Ministeriet vil sætte alt ind paa at faa en Udgang af de Arbejder, der er i Gang, som kan blive tilfredsstillende ogsaa for det høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 235 af 30. April 1946 om Byggeri med offentlig Støtte.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1395).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 235 af 30. April 1946 om Byggeri med offentlig Støtte. Lovforslaget tilsigter en Ændring i de hidtil gældende Bestemmelser om Statens Støtte til Ombygningsarbejder, idet det har vist sig, at de kun i et ringe Omfang er blevet udnyttet til Trods for, at der findes et betydeligt Antal Bygninger, hvori det vil være praktisk og teknisk muligt at indrette Lejligheder, enten ved Udnyttelse af tomme Tagrum eller ved Deling af større Lejligheder i mindre.

Efter de nuværende Bestemmelser kan der til Ombygningsarbejder, hvorved der tilvejebringes et forøget Antal Lejligheder, ydes Statslaan indtil 50 pCt. af Ombygningsudgifterne, og disse Laan kan i Forbindelse med foranstaaende Prioriteter placeres ud til en Laanegrænse paa 75 pCt., eller med Kommunegaranti 85 pCt., af Ejendommens Værdi efter Ombygningen.

Det foreslaas nu, at Laanene forhøjes til 90 pCt. af Ombygningsudgifterne, medens Laanegrænsen forhøjes til 80 pCt., og med

Kommunegaranti til 90 pCt., af Ejendommens Værdi. Samtidig foreslaas det at nedsætte den aarlige Ydelse og aarlige Rente af Statslaanene saaledes, at der af Laanet i de 20 Aar skal betales 3,2 pCt., hvoraf 2,2 er Rente.

For at forhindre, at Ombygningsvirksomheden kommer til at stille sig hindrende i Vejen for det normale Nybyggeri ved at lægge Beslag paa Arbejdskraft og knappe Materialer, kan Statslaan kun bevilges til saadanne Ombygningsarbejder, der udføres uden for den egentlige Byggesæson i Perioden 1. November—1. Marts, hvor der erfaringsmæssigt er Arbejdsløshed i Byggefagene, og der vil af Indenrigsministeriet blive fastsat visse Retningslinier for, hvilke Materialer og hvor store Materiale-mængder der kan anvendes, for at man derved kan sikre den størst mulige Sparsommelighed i Materialeforbruget.

Jeg tror, at der med de foreslaaede Ændringer i Støttelovgivningen er skabt Forudsætninger for en saadan Udvidelse i Ombygningsvirksomheden, at denne kan blive et mærkbart Supplement til det almindelige Byggeri, og skal derfor anbefale Lovforslaget til Tingets hurtige og velvillige Behandling.

Chr. J. Hansen: Det er efterhaanden gentagne Gange, Rigsdagen har beskæftiget sig med Støtte til Boligbyggeri. Det er ikke mærkeligt. Vi er vistnok alle klar over, at Boligproblemet for Tiden er og maaske ogsaa i lang Tid fremefter vil være et af de vanskeligste Efterkrigstidsproblemer. Men Lovforslaget viser samtidig, at Penge gør det ikke alene, der skal ogsaa baade Materialer og Vilje til. At der er Mangel paa Materialer, er vi alle klar over, men der kunde dog uden al Tvivl ved Hjælp af denne Støttelovgivning være indrettet adskilligt flere Lejligheder, end Tilfældet har været. Naar der af de Millioner Kroner, der Aar for Aar i en Aarrække er bevilget til dette Formaal, kun, som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, er brugt omkring ¼ Mill. Kr., forekommer det mig, at der maa være en Fejl et eller andet Sted. Nu søger man dels ved Forhøjelse af Laanegrænsen, dels ved Nedsættelse af Renten gennem en Aarrække at sætte mere Fart i dette Byggeri end hidtil.